

tionale forpligtigelser angående sikring af bæredygtig skovforvaltning og biologisk mangfoldighed i skovene, som Danmark har påtaget sig ved Skovklæringen og Biodiversitetskonventionen fra Rio, 1992, samt ved Helsinki-resolutionerne, 1993.

Bestemmelsen giver ministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, hvordan dette mest hensigtsmæssigt kan gennemføres i praksis. Bestemmelsen træder i stedet for den hidtidige § 36, stk. 4.

Til § 38b

ad stk. 1 og 2

Bestemmelserne svarer indholdsmæssigt til § 71, stk. 1 og 2, i naturbeskyttelsesloven.

ad stk. 3

EU-forordninger gælder umiddelbart i medlemslandene, men der kan være behov for at fastsætte supplerende regler om anvendelsen. Den foreslåede bestemmelse giver miljø- og energiministeren hjemmel til at fastsætte sådanne regler. Derved sikres, at det ikke bliver nødvendigt at foretage hyppige ændringer af skovloven af den grund. Bestemmelsen svarer til naturbeskyttelseslovens § 71, stk. 3.

Til nr. 13 (Kapitel 8 om klage)

Til § 39

ad stk. 1

I § 39 indføres en klageadgang til Naturklagenævnet. Baggrunden er ønsket om et klart og gennemskueligt klagesystem, hvor der ikke kan opstå tvivl om de involverede myndigheders rolle i klagesagen.

Klageadgangen til Naturklagenævnet er gældende for afgørelser truffet i henhold til lovens § 8 (pålægelse af fredskovspligt), § 9 (ophævelse af fredskovspligt), § 12 (dispensation fra §§ 10 og 11), § 18b (dispensation fra §§ 15-17), § 24, stk. 2, (dispensation fra § 24, stk. 1) og § 31 (påbud). Afgørelser træffes i første instans af miljø- og energiministeren eller efter bemyndigelse fra ministeren af den centrale Skov- og Naturstyrelse eller statsskovdistrikterne.

Af bekendtgørelse om forretningsordenen for Naturklagenævnet (nr. 996 af 14. december 1992) fremgår af § 3, stk. 1, at »Formanden kan på nævnets vegne afgøre en klage efter lov om planlægning, når klagen ikke skønnes at indeholde spørgsmål af meget væsentlig interesse i forhold til lovens formål.« Det samme vil blive tilfældet for sager efter skovloven. Selve Naturklagenævnet forventes således at blive forum for de principielle spørgsmål.

Naturklagenævnet vil – gennem sekretariatet – kunne indhente faglige udtalelser fra f.eks. Forskningscentret for Skov & Landskab (FSL), Danmarks Miljøundersøgelser (DMU) og Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole (KVL). Ønsker nævnet en bredere vurdering af udviklingen på området, kan f.eks. indhentes en udtalelse fra Skovrådet. Det bemærkes, at Naturklagenævnets sekretariat i andre sager indhenter oplysninger, der skal belyse f.eks. biologiske forhold. Det ligger således inden for rammerne af sekretariatets sædvanlige sagsbehandling at skulle sørge for at belyse og vurdere de omtalte driftsmæssige og faglige spørgsmål.

I forbindelse med det igangværende fredskovsnoteringsprojekt er afgørelser hidtil blevet truffet af statsskovdistrikterne efter § 7, stk. 1, med mulighed for at indbringe sagen for Skov- og Naturstyrelsen. Dette projekt forventes afsluttet i 1998, og godt halvdelen af projektet er gennemført. Disse sager kan karakteriseres som en registrering, hvor klagemuligheden skal tjene til at afdække eventuelle fejl i tingbøger, matrikel, skovlovsarkiver etc. På denne baggrund omfattes de resterende afgørelser ikke af klageadgangen til Naturklagenævnet, men det nuværende system med mulighed for forelæggelse af distriktets afgørelse for den centrale styrelse opretholdes.

ad stk. 2

Med formuleringen fastholdes princippet om, at sager efter skovloven skal kunne behandles af to administrative instanser.

ad stk. 3

Nogle af de afgørelser, der træffes efter skovloven, er ikke egnede til behandling i to instanser. Det gælder eksempelvis afgørelser om tilskud efter kapitel 4, hvor der normalt er tale om et stort antal ensartede afgørelser, der behandles i overensstemmelse med nøje udmeldte kriterier. Sådanne afgørelser bør ikke kunne påklages til anden myndighed.

Til § 39a

ad stk. 1

Formuleringen er uændret i forhold til § 39 i den gældende lov.

ad stk. 2

Ved stk. 2 tillægges organisationerne Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet klageret i forhold til afgørelser, der drejer sig om pålægelse (§ 8) eller ophævelse (§ 9) af fredskovspligt, eller om